

har taget fat i det synspunkt, som der ikke er andre end hr. Søren Espersen og den danske regering der deler.

Irak var ikke tidligere et center for international terror, men det lykkedes regeringen og Dansk Folkeparti at omdanne Irak til et center for international terror eller, med Forsvarets Efterretningstjenestes ord, en *magnet* for terror – en *magnet* for terror.

Kl. 13.55

Så vil jeg sige til udenrigsministeren, der jo holder nogle indlæg, der hver gang klynger sig til håbet – og det kan man godt forstå, for der er heller ikke meget andet at klynge sig til – et håb om, at det dog måtte gå godt.

Det, der for alvor skiller os i den her analyse, er, hvordan det faktisk er gået de sidste 3 år, og hvordan den nuværende situation med Forsvarets Efterretningstjenestes ord er. Den siger: Det går dårligt; det går stadig værre; Irak er ved at blive opdelt efter etniske grænser; volden tager til; der er egentlige borgerkrigs-lignende tilstande i nogle områder. Det er sådan vurderingerne er.

Når vi så spørger regeringen om det, svarer de med, hvordan de håber fremtiden bliver.

Jeg har også et håb om en bedre fremtid for Irak, men forudsætningen for at kunne virkelig gøre det håb er, at man mere præcist tager bestik af situationen, end regeringen indtil nu har været i stand til – og som Dansk Folkeparti slet ikke er i stand til.

Så synes jeg dog, der var en vis erkendelse, og det vil jeg godt kvittere for, hen imod slutningen af udenrigsministerens svar. Han sagde, og jeg noterede det hurtigt ned: Det er rigtigt, at det ikke går godt overalt.

Det synes jeg er en imødekommelse af meget stor styrke i forhold til f.eks. statsministerens tale og i endnu højere grad i forhold til hr. Søren Espersens tale. Jeg brugte begge tal, vil jeg sige til udenrigsministeren: Jeg brugte både de 30.000 fra Bodycount, og jeg brugte de 100.000 fra Lancet.

Så synes jeg også, udenrigsministeren kom med en vigtig indrømmelse, nemlig at der er mange fejl, der er stor korruption. Har det ikke noget at gøre med hele den måde, USA har fået lov til – undskyld udtrykket – at køre med klaten på i den her krig, hvor den danske regering og Dansk Folkeparti jo har været utrolig villige redskaber i USA's sigten mod nogle udenrigspolitiske mål, som jeg ikke forstår stadig væk kan være Danmarks mål?

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Danmark skal lægge så store lidelser på en irakisk civilbefolkning for at fremme en sag, der er et amerikansk ønske om strategisk fodfæste i Irak, om strategisk fodfæste i Mellemøsten.

Men jeg håber, at debatten har skabt klarhed over, at vi har en regering, vi har et Dansk Folkeparti, der på alle punkter er helt ude af trit med virkeligheden i deres situationsvurdering af, hvad der foregår i Irak: De er ude af trit med vores egne vurderinger fra Forsvarets Efterretningstjeneste, og de er ude af trit med Udenrigsministeriets egen vurdering, der siger, at det er et meget farligt sted. Derfor håber jeg, at debatten har kunnet bidrage til et mere klart billede i den danske debat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så har udenrigsministeren bedt om ordet.

Jeg beder om mere ro i salen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt lige her præcisere nogle ting i anledning af hr. Villy Søvndals afsluttende bemærkninger. Det er ikke for at føre flere timers debat, men nu har jeg altså hørt meget på Forsvarets Efterretningstjenestes analyse, og jeg har hørt, at SF er så begejstret for forsvaret, så man støtter alt, hvad der kommer fra forsvaret. Det er jo en dejlig ny udvikling i SF.

Men når man nu med henvisning til Forsvarets Efterretningstjeneste siger, at alt går ad h... til, hvis jeg må bruge det udtryk, så må jeg jo spørge hr. Villy Søvndal: Hvad skal man bruge den analyse til? Er det til at sige, jamen hvis det nu går så dårligt, så må vi da hellere gå selv også? Er det det? Eller skal man sige: Hvis det virkelig går så dårligt, så må vi gøre en ekstra indsats?

Der er det, som om hr. Villy Søvndal får analysen til at blive belæg for, at man ikke skal foretage sig noget som helst.

Vi har jo den præcis modsatte opfattelse. Det er da rigtigt, at vi håber på fremtiden, og at SF kun tror på fortiden. Det kommer man ikke fremad af, og derfor tager vi bestik af, hvad det er, irakerne selv ønsker, og hvordan vi med vores strategi kan forbedre vilkårene for irakerne og dermed stabilisere situationen og skabe en god og fri fremtid for dem.

Der vil jeg godt lige nævne, hvor meget det danske militær og genopbygningsprojekterne, CIMIC-projekterne i virkeligheden betyder. Nu